

Då skall jag ta af mig skorren och gå
på bara strumporna, och då skall jag så-
ga åt dem, ja, jag skall säga åt dem:
låt bli tåcka der konst, barn, ty om Pre-
sten får wetat, blir det bara skam af.
Inte för det att jag så mycket bryr mig
om det, ser du Bror, men ser du emed-
lertid så påsar det sig inte.

Ej wäl anstår

Att Hustrun min ej triswas kan, utan
Michel wår.

Rektor i f. Bilo.

GS 241

Lars'es samtal med Jakob

om sin trolösa Hustru

och

Länge Drängen Michel.

STENSKOEN.

Tryckt i Wennlundska Boktryckeriet.

1825.

L a r s.

Inte wet jag hwad jag tro skall
Om länge drängen Michel wår,
Men jag såkert derpå liter
Att han min Hustru wål anstår.

J a k o b.

Gud bewars! kan inte han så an-
stå Hustrun din, bäst stammen han will,
Bror, det angår ju hwarken dig eller mig.

L a r s.

Ja, inte har jag just heller så myc-
ket att påminna derwid, men ser du emed-
lertid, Bror, passar det sig inte.

Ej wål anstår

Att Hustrun min ej trifwas kan, utan
Michel wår.

Når min Hustru skulle byka,
Skulle Michel wara må,
Och hur de såltes uti köket,
Så gjorde de, som de göra plå;
Hon satte honom hans mössa på
Och kysste honom på köpet då.

J a k o b.

Gud bewars! kan inte han så kysa
Hustrun din, bäst stammen han will, Bror,
det angår ju hwarken dig eller mig.

L a r s.

Ja, inte har jag just heller så myc-
ket att påminna derwid, men ser du emed-
lertid, Bror, så passar det sig inte.

Ej wål anstår

Att Hustrun min ej trifwas kan, utan
Michel wår.

Om icke Presten dem med gods
Uppå en råtter wåg sjelf för,
Så får du se, når de minst förmoda
Att dem en stor olycka sker;
En når de tänka det minst uppå,
Så skall jag saktelig intill dem gå.